

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 7 maja 2021 r.

DIH-3.707.29.2021.MB

DECYZJA DIH - III/27/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 3 marca 2021 r. (sygnatura: D/KA.UH.8361.141.2020), na mocy której na przedsiębiorcę Włoska Robota Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kępnie, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł. (słownie: dwa tysiące złotych) za niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach od 4 do 18 grudnia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie ... , należącym do przedsiębiorcy: ... (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli D/KA.8360.59.2020 z 9 listopada 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie po powtórnym awizowaniu w dniu 18 listopada 2020 r. i

nie podjęcia korespondencji przez przedsiębiorcę w wyznaczonym terminie, zwrócono do nadawcy.

W związku z nieobecnością przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności osoby czynnej w lokalu, a upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/KA.UH.8361.141.2020 z 4 grudnia 2020 r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach przedsiębiorcy wysłano 7 grudnia 2020 r. za pośrednictwem Poczty Polskiej listem poleconym za potwierdzeniem odbioru na adres siedziby spółki.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, stwierdzili nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów w odniesieniu do 41 partii wyrobów z 50 poddanych ocenie (co stanowi 82 proc. zbadanych). I tak w odniesieniu do 7 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów, przedsiębiorca nie uwidoczniał cen (co stanowi 14 proc. zbadanych), w przypadku 17 partii wyrobów (co stanowi 34 proc. zbadanych) nie uwidoczniono cen oraz cen jednostkowych oraz w przypadku 17 partii wyrobów (34 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie) stwierdzono brak cen jednostkowych. Stanowiło to naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań określonych w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Ponadto stwierdzono, że w przypadku większości wyrobów ceny nie zostały uwidocznione w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Najczęściej na jednej półce, na której znajdowały się różne produkty o różnej pojemności, znajdowała się jedna cena, odnosząca się do wszystkich produktów. Natomiast ceny produktów, które nie znajdowały się bezpośrednio na sali sprzedażowej, a które sprzedawca przynosił z zaplecza na zapytanie konsumenta, nie zostały uwidocznione w cenniku.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 18 grudnia 2020 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.141.2020).

Pismem z 4 lutego 2021 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów, określonych w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania administracyjnego, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Ponadto Wielkopolski WIIH wniósł o podanie wysokości obrotów i przychodu za rok 2019.

W odpowiedzi przedsiębiorca ... w piśmie z dnia 17 lutego 2021 r. wyjaśnił, że powodem dla którego stwierdzono nieprawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży był przeprowadzany w tym czasie remont sklepu oraz wymiana regałów sklepowych. Ponadto poinformował, że nieprawidłowości zostały niezwłocznie naprawione. Jednocześnie zwrócił się do Wielkopolskiego WIIH o nienakładanie na niego kary pieniężnej, gdyż COVID-19 ma znaczący wpływ na płynność finansową spółki.

W dniu 3 marca 2021 r. Wielkopolski WIIH wydał na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 6 ust. 1 ustawy o cenach decyzję (sygnatura: D/KA.UH.8361.141.2020), na mocy której na przedsiębiorcę ... , nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ustawy o cenach. Decyzja została doręczona stronie 9 marca 2020 r.

W dniu 7 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę W odwołaniu strona wniosła o uchylenie decyzji „Śląskiego WIIH” z dnia 3 marca 2021 r. Prezes UOKiK ze względu, że strona w treści odwołania powołuje się na decyzję Wielkopolskiego WIIH z dnia 3 marca 2021 r. doręczoną 9 marca 2021 r. uznał, że w wyniku omyłki pisarskiej błędnie określiła ona organ który wydał decyzję i przyjął, że strona wniosła o uchylenie decyzji Wielkopolskiego WIIH z dnia 3 marca 2021 r. oraz umorzenie postępowania w całości.

Strona zarzuciła ww. decyzji:

- naruszenie art. 189 b Kpa poprzez uznanie, że niniejszej sprawie doszło do naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku ciężącego na kontrolowanej i na tej podstawie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej,
- naruszenie art. 189d Kpa pkt 1-6 poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej bez uwzględnienia tego przepisu i w związku z tym wymierzenie stronie niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów

Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby

naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę ... od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 3 marca 2021 r. (sygnatura: D/KA.UH.8361.141.2020), na mocy której na przedsiębiorcę ..., nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł. (słownie: dwa tysiące złotych) za niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ustawy o cenach.

Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o uchylenie decyzji Wielkopolskiego WIIH z dnia 3 marca 2021 r. oraz umorzenie postępowania w całości. Strona zarzuciła ww. decyzji:

- naruszenie art. 189b Kpa poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku ciążącego na kontrolowanej i na tej podstawie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej,
- naruszenie art. 189d Kpa pkt 1-6 poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej bez uwzględnienia tego przepisu i w związku z tym wymierzenie stronie niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 18 grudnia 2020 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.141.2020), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. przepisów w odniesieniu do 41 partii wyrobów z 50 poddanych ocenie (co stanowi 82 proc. zbadanych). W przypadku 7 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów, przedsiębiorca nie uwidoczniał cen (co stanowi 14 proc. zbadanych), w przypadku 17 partii wyrobów (co stanowi 34 proc. zbadanych) nie uwidoczniono cen oraz cen jednostkowych oraz w przypadku 17 partii wyrobów (34 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie) stwierdzono brak cen jednostkowych. Ponadto stwierdzono, że przy większości wyrobów ceny nie zostały uwidocznione w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Najczęściej na jednej półce, na której znajdowały się różne produkty o różnej pojemności, znajdowała się jedna cena, odnosząca się do wszystkich produktów. Natomiast ceny produktów, które nie znajdowały się bezpośrednio na sali sprzedażowej, a które sprzedawca przynosił z zaplecza na zapytanie konsumenta, nie zostały uwidocznione w cenniku.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi)

w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Dodatkowo podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Odnosząc się do argumentów strony Prezes UOKiK zauważa, że sama ona przyznaje w uzasadnieniu odwołania, że nieprawidłowości polegające na niewidocznieniu cen i cen jednostkowych wyrobów znajdujących się na półkach i na zapleczu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili w wyniku kontroli przeprowadzonej od 4 do 18 grudnia 2020 r. Strona przyznała przy tym, że znany jest jej obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych w miejscu sprzedaży. Dodatkowo wskazała, że stwierdzone nieprawidłowości miały charakter chwilowy, z uwagi na prace remontowe związane z wymianą listew cenowych w celu zapewnienia klientom lepszego komfortu zakupów. Strona podkreśliła, że przed podjęciem prac remontowych wszystkie produkty posiadały widoczne ceny oraz ceny jednostkowe.

Istotą administracyjnych kar pieniężnych jest ich sankcyjny charakter, dzięki któremu stanowią one instrument urzeczywistnienia nakazów i zakazów publicznoprawnych. Zgodnie z art. 189 b Kpa administracyjna kara pieniężna to określona w ustawie sankcja o charakterze pieniężnym, nakładana przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej sprowadza się zatem do wydania przez organ administracji publicznej nakazu uiszczenia określonej w akcie stosowania prawa kwoty przez podmiot, który nie wykonywał lub wykonywał nienależycie ciążący na nim obowiązek administracyjny.

Prezes UOKiK zauważa, że nakładanie kar pieniężnych w ramach uznania administracyjnego oznacza możliwość dokonania przez organ wyboru spośród kilku możliwych rozstrzygnięć, z których każde będzie formalnie zgodne z prawem. W przypadku ustawy o cenach ustawodawca określił maksymalną wysokość kary za dane naruszenie przepisu, a wybór wysokości kary jest pozostawiony uznaniu wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie ... , należącym do przedsiębiorcy: ... stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że strona naruszyła obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych produktów, zatem zarzut naruszenia art. 189 b Kpa przez Wielkopolskiego WIIH należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu strony naruszenia przez Wielkopolskiego WIIH art. 189d Kpa pkt 1-6 poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej bez uwzględnienia tego przepisu i w związku z tym wymierzenia stronie niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej, Prezes UOKiK wskazuje iż w przypadku uregulowania przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w przepisach odrębnych, a w omawianej sprawie jest to ustawa o informowaniu o cenach produktów i usług, wskazany przez Stronę art. 189d pkt 1-6 Kpa, nie ma zastosowania. Zgodnie bowiem z art. 189a § 2 pkt 1 Kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów w tym zakresie nie stosuje się.

Jak wykazała analiza akt sprawy, Wielkopolski WIIH wymierzając karę pieniężną zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenie, wziął m.in. pod uwagę wagę i okoliczności naruszenia prawa, kwalifikując stopień naruszenia, z czym zgadza się Prezes UOKiK, jako istotny. Przedsiębiorca ... nie uwidoczniał cen i cen jednostkowych dla łącznie 41 partii ocenianych wyrobów, w tym: cen dla 7 partii produktów, cen i cen jednostkowych dla 17 partii oraz dla 17 partii cen jednostkowych, spośród 50 partii produktów ogółem poddanych

kontroli. Przedsiębiorca pozbawił konsumentów możliwości zapoznania się z cenami i cenami jednostkowymi ww. produktów, a tym samym porównania cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Nie można uznać za wypełnienie przepisów o uwidocznianiu cen ustnej informacji o cenach produktów przekazywanej, jak argumentuje strona w odwołaniu, podczas konsultacji poprzedzającej każdy zakup. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników produktów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie. Stąd też rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumentów. Prezes UOKiK zauważa, że strona zaprzestała naruszenia prawa, jednak nastąpiło to dopiero w trakcie kontroli. Należy podkreślić, że zaprzestanie naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w toku kontroli.

Ponadto należy wskazać, że organ pierwszej instancji analizując przesłankę dotyczącą dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przepisów o cenach przez kontrolowanego, jak również uwzględnił fakt usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz wielkość obrotu i przychodu strony.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że wszystkie przesłanki wskazane w z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach miały wpływ na wymierzenie kary w niewielkiej wysokości 2 000 zł, przy górnej granicy 20 000 zł.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na brak cen i/lub cen jednostkowych w odniesieniu do 41 partii wyrobów z 50 poddanych ocenie (co stanowi 82 proc. zbadanych). Należy podkreślić, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie o informowaniu cenach jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jeszcze w trakcie kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen 7 oferowanych do sprzedaży wyrobów (co stanowi 14 proc. zbadanych), cen i cen jednostkowych 17 wyrobów (co stanowi 34 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych 17 wyrobów (34 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie). Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji Wielkopolskiego WIIH oraz umorzenia postępowania.

Jednocześnie odnosząc się do wskazanej w odwołaniu złej sytuacji finansowej związanej z pandemią wirusa COVID-19, Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną tj. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił

się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ... , nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 marca 2021 r. (sygnatura akt D/KA.UH.8361.141.2020), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/